

MULTIMEDIJALNA REVITALIZACIJA BAŠTINE S POTPISOM UDRUGE 'SVE OSTALO JE GLAZBA'

'Renesansni vrt' – mjesto okupljanja i umjetničkog stvaralaštva

Publici je pružen pravi užitek, ali i pokazane vrijednosti zanemarene kulturne baštine

Ovaj jednosatni glazbeni program, uz vizualne materijale je 'uokviren' i kraćim vodstvom. **Posjetitelje u vrtu pozdravlja gospodar Marojica Bijelić koji je utjelovio duh Bernarda Kaboge, jednog od posljednjih vlasnika ljetnikovca**

Piše DuList
Foto Dubravko
Lenert

PROŠLOG JE TJEDNA, U srijedu 24. srpnja u ljetnikovcu Bunić-Kaboga održan multimedijalni koncert 'Renesansni vrt'. Treća je to, od ovogodišnje četiri izvedbe projekta koji osmišljava i izvodi udruga 'Sve ostalo je glazba', a realizira se u organizaciji Dubrovačke baštine, produkciji EventLab-a, uz potporu Zaklade Caboga Stiftung i Grada Dubrovnika.

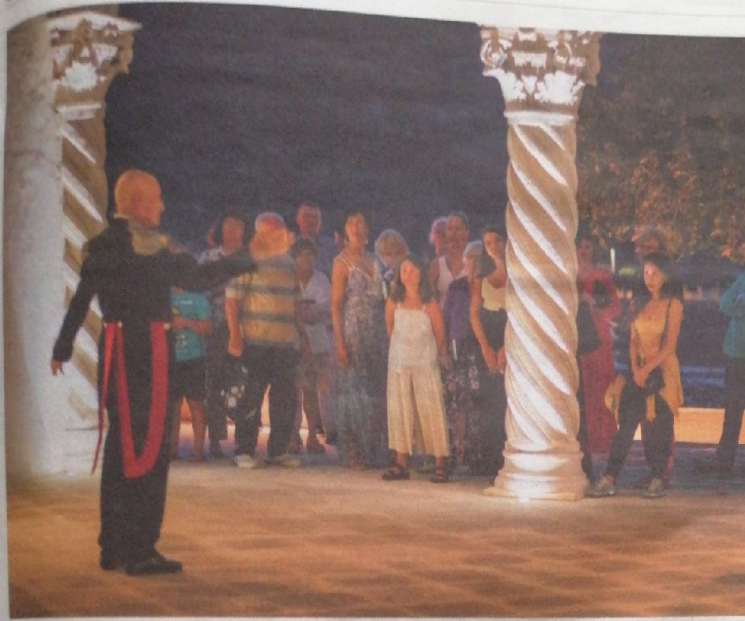
Renesansni vrt temeljen je na suvremenoj interpretaciji kulturne baštine i polazi od mitskog. Naime, rijeka Ombla u antičkim je vremenima nosila ime Arion, po mitskome sviraču kojeg su spasile nimfe. Po narodnoj predaji, u Rijeci dubrovačkoj su se noću

ukazivale šumske vile koje su se danju skrivale u vilinskim špiljama, najveće iznad samog izvora rijeke Omble. I upravo je čaroban okoliš Rijeke dubrovačke, koji je pružao sliku otvorene prirode, poslužio kao inspiracija. Glazbenice komornog ansambla, odjevene kao vile u posebno dizajniranim kreacijama Duške Nešić Dražić, u intimnosti otmjene saloče izvode tematski osmišljen program prizivajući duhove prošlosti, dok se između pojedinih glazbenih točaka popraćenih titlovima, nižu bajkovite scene vilinskog svijeta u ciklusima. Koncept programa potpisuje pijanistica Ivana Jelača, uz koju su nastupile sopranistica Marija Lešaja i

flautistica Ines Ivanjek. Autorica vizualnih materijala je Iva Dedo, fotografija Katarina Karakaš Spiroski. Suradnica na sinopsisu je Petra Jelača, a konzultantica Maja Nodari. Ovaj jednosatni glazbeni program, uz vizualne materijale je 'uokviren' i kraćim vodstvom. Posjetitelje u vrtu pozdravlja gospodar Marojica Bijelić koji je utjelovio duh Bernarda Kaboge, jednog od posljednjih vlasnika ljetnikovca, po vlastitoj želji pokopanog u obiteljskoj kapelici. Na skladan način tako publiku uvodi u renesansne perivoje dubrovačkih ljetnikovca koji predstavljaju jedinstveni primjer ladanjske arhitekture i urbanog promišljanja. Sjajno je to poglavlje hrvatske renesanse. Kamen, voda i bilje odraz su ideje stapanja renesansnog čovjeka s prirodom. O tome govore i natpisi u kamenu: 'Griješni tko misli da sretno živi u gradu. Neka dođe ovamo, ovo će mu mjesto pružiti prave užitke'.

Udruga Sve ostalo je glazba

- autorskim i izvođačkim timom, ovim je projektom publici pružila pravi užitek, ali i pokazala vrijednosti zanemarene kulturne baštine koju je potrebno valorizirati i re-interpretirati. Pozitivni primjeri poput ljetnikovca Bunić-Kaboga, u potpunosti obnovljenog zaslugom Zaklade Caboga Stiftung, i danas prizivaju na ladanje. No, mnogi su ljetnikovci razasuti po obalama Rijeke dubrovačke, zapušteni i devastirani.

Ivana Jelača, umjetnička voditeljica udruge 'Sve ostalo je glazba' dala nam je svoj osvrt na dosadašnje izvedbe, istaknuvši važan aspekt valorizacije zanemarene kulturne baštine: 'Poticaj za stvaranjem umjetničkog sadržaja u prostorima ljetnikovaca proizašao je iz potrebe za njihovim duhovnim oživljavanjem te skretanjem pažnje javnosti na ovaj specifičan urbani prostor. Nekada su bili omiljeno mjesto sastajanja; organizirali su se tu glazbeni saloni i književne akademije pa i sjednice dubrovačkog Senata. Mjesto ladanja i zemljoradnje. Priroda je, zahvaljujući promišljanju, postala značakki uređen prostor. Fenomen Rijeke dubrovačke - miješanja slane i slatke vode zbog svojih je specifičnosti zaštićeni prostor znanstvenog, kulturološkog, obrazovnog, gospodarskog, ali i drugog javnog interesa. To smo baštini i o tome trebamo brinuti. Suradnja sa Zakladom Caboga Stiftung traje već punih pet godina i pokazala se vrlo uspješnom. Među prvima smo započeli s izvedbama programa u ljetnikovcu

Koncept programa potpisuje pijanistica Ivana Jelača, uz koju su nastupile sopranistica Marija Lešaja i flautistica Ines Ivanjek

Bunić-Kaboga. Iz godine u godinu smo ideju razvijali, osluškivali prostore, publiku i okruženje koje obiluje bogatstvom kako materijalne tako i nematerijalne baštine... surađivali smo s gradskim kulturnim ustanovama, a od ove godine projekt smo kroz suradnju s Dubrovačkom baštinom postavili u novom smjeru, a s ciljem stvaranja publike koja će doprinijeti revitalizaciji baštine i razvoju kulturno-turističke ponude. Stoga mi je zadovoljstvo najaviti zaključnu ovogodišnju izvedbu koja će se održati 2. rujna, prilikom koje ćemo javnosti projekt predstaviti u upotpunjenom izdanju.

KRITIČKA STUDIJA

'Anamnesis' Sandre Uskoković

'ANAMNESIS: DIJALOZI UMJETNOSTI U javnom prostoru' naziv je knjige Sandre Uskoković, koja je predstavljena u nedjelju navečer u sklopu popratnog programa 70. Dubrovačkih ljetnih igara. Uz autoricu o knjizi su, svatko iz svog kuta viđenja, govorili književnik, novinar i kazališni umjetnik Davor Mojaš, kiparica Ivana Jelavić, predsjednik Društva arhitekata Dubrovnik Božo Benić te redatelj, glumac i pedagog Boris Bakal, dok je razgovor moderirala Jelena Obradović Mojaš.

Knjiga je posvećena kulturnim i umjetničkim praksama koje uspostavljaju nove modele aktivnog sudjelovanja u stvaranju i mijenjanju kako urbane kulture tako i samog urbanog prostora s ciljem njegova slojevitijeg shvaćanja i korištenja. Ova kritička studija monografskog tipa na temu opstojnosti i spoznajnih potencijala umjetničkih intervencija u javnom prostoru grada, tematski je aktualna u ovo vrijeme krize i kritičkog preispitivanja praksi stvaranja grada u domeni javnog prostora. Tako je publika mogla čuti kritički osvrt na aktualnu situaciju nestajanja javnog prostora, na njegovu svojevrsnu transformaciju, tanku granicu diobe privatnog i intimnog u javnom prostoru te promjenama u društvu, arhitekturi, kulturi i umjetnosti kao društvenom komuniciranju, teme posebno aktualne u kontekstu grada Dubrovnika.

— Anamnesis zapravo znači prisjećanje nečega što je izgubljeno i zaboravljeno, ali s druge strane Anamnesis transformira svoj subjekt, stvarajući nešto novo od već zapravo ustaljenog ili poznatog. Knjiga je zamišljena kao otvoreni tekst. Ona je svojevrsna 'teorija u hodu' ili 'hodajuća teorija' koja nije stigla do svog odredišta tako da bi zapravo svako od devet poglavlja, moglo poslužiti kao tema za zasebnu knjigu — istaknula je Uskoković.